

24 (24).
EDVARD MARGAR DAŞTOYAN'IN ANLATTIKLARI
(1907, ŞATAKH DOĞUMLU)

Köyümüz, Şatakh'ın Kaçet Köyü'ydü. Türkler ve Kürtler gelip köyümüzü ele geçirdiler. Dedemin erkek kardeşi Kürtlerin şefini öldürdü; biz de Van, Khaçpoğan'a geldik; orda evimiz vardı.

Babam iyi bir aşçı olarak Aygestan'da bir restoranda çalışmıştı; o yüzden de kendisine Aşçı Margar adını koymuşlardı.

1915 Van savunması sırasında bizimkiler direnmişlerdi; ama Rus askerleri geri çekildiklerinde bizimkiler de mecburen göç ettiler. Bütün çevre yanmış, yıkılmış cesetlerle dolmuştu.

Annem, babam, amcalarım, teyzelerim, dedem, büyükannem, hep birlikte diğer muhacirlerle birlikte Iğdır'a vardık; sonra Aras Nehri'nin üzerinden geçtik ve Aşarak'a yerleştik; orda tifüs salgını yayılmıştı. Bunun sonucunda da bütün ailemiz yok oldu. Sadece ben ve annem canlı kaldık. Yerevan'a, dedemin amcazadesi Murad Daştöyan'ın evine geldik. Orda annem de öldü. Beni Aleksandrapol Poligon yetimhanesine verdiler.